

iTeach: Experiențe didactice

ISSN 2247 – 966X

Nr. 54 / februarie 2016

54

Dascălul

| de Nicoleta-Ionela Doamna, Elena Istrate

Satisfacție în muncă, motivație, răspuns la conflict. Cercetare privind
resursele umane din învățământul preuniversitar

| de Maria-Magdalena Dorcioman

Necesitatea cunoașterii psihopedagogice a copilului

| de Stela Medesan

Școală românească tradițională pregătită să lucreze cu un copil cu TSA sau
ADHD? | de Camelia Timofte

Spontaneitatea în predarea limbii engleze

| de Alina-Arsaluis Cretu

Importanța obținerii diplomei DELF

| de Ruxandra Brebeanu

Rolul opționalului în formarea unor spirite iubitoare de cultură și specific
național | de Mariana Alina Safta

Beneficii ale desfășurării activităților de tip outdoor în grădinițe. Exemple
de bună practică | de Alina Oana Cornescu

Proiect eTwinning: Spreading the Joy of Christmas

| de Adriana Fericean

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experientededactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea
Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea
Personalului Didactic)

dr. Ema FÂCIU (Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Școala doctorală; Casa
Corpului Didactic "Grigore Tăbăcaru" Bacău)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Dascălu

De **Nicoleta-Ionela Doamna**

Prezentul articol se vrea a fi un punct de vedere al semnatarelor cu privire la misiunea actuală a dascălului. Né-am hotărât să așternem pe hârtie câteva rânduri despre ceea ce însemna profesia de dascăl odată și despre rolul pe care îl mai joacă acesta în societatea actuală, din dorința de a né regăsi pe noi și de a né recontura valorile și obiectivele pe care trebuie să le urmărim în fiecare dimineață când né prezentăm în fața celor care or să reprezinte cândva dovada unei munci bine făcute.

Și când vorbim de dascăl né referim la cel care educă, la cel care modelează mintea și personalitatea copiilor, la cel care, prin modul în care înțelege să-și practice chemarea, poate să deschidă noi orizonturi sau, din contră, să stârpească orice urmă de speranță. Și spunem chemare, pentru că asta ar trebui să fie — nu te faci învățător pentru că e o pâine albă de mâncat sau doar ca să ai un loc de muncă sigur, trebuie să conștientizezi responsabilitatea pe care o ai, trebuie să realizezi că ții în palme viitorul unui copil și, așa cum un preot trebuie să îmbrace straiile bisericești din chemare, din dorința de a-și salva spiritual enoriașii, tot așa și dascălul nu trebuie să aibă drept motivație decât pe aceea de a-și cizela educațional micii ucenici, de a ridica comunitatea din care face parte și unde trăiește la un nivel superior, de a oferi micilor purtători de stindard șansa de a vedea mai departe de granița propriului oraș.

Orice dascăl trebuie să fie mesagerul unor valori sociale, al unui ideal de viață, îndeplinind diferite roluri în activitatea sa didactică: mentor, manager, expert al actului didactic, lider, factor motivator, părinte, sfătuitor.

Am căutat în DEX ce înseamnă cuvântul “dascăl” și am găsit că dascăl este învățătorul de la țară, acel învățător care de-a lungul timpului a reprezentat unul din stâlpii comunității locale, model și sursă de inspirație pentru generații întregi. Noțiunea de dascăl nu mai este atât de răspândită folosită cum era odată și, din păcate, nici ideea de model social și de pildă motivațională care însoțea această noțiune nu mai este atât de des întâlnită.

Așa este, sunt din ce în ce mai puțini dascăli adevărați, din ce în ce mai puțini învățători, acum suntem profesori, dar aceasta nu înseamnă că, gradul nostru de implicare și de dăruire a crescut, din contră, acesta scade alarmant. Chiar nu se putea găsi o soluție de a crește salarial nivelul unei bresle decât schimbându-i denumirea?! Numindu-o altfel, umblând la sursa existenței sale, o faci să navigheze în derivă, să nu-și mai găsească locul, să nu mai reușească să vadă malul unde trebuie să acosteze.

Nu poți să pui la zid o întreagă tagmă pentru greșelile unora dintre ei, nu poți să spui copiilor că toți învățătorii sunt hoți și proști și apoi să ai pretenția ca acești copii să se poarte corespunzător la școală și în societate, nu poți să ponegrești și să umilești an de an o întreagă categorie profesională și apoi să ai pretenția ca acești copii să-și respecte dascălii.

Asta nu înseamnă că dascălii nu au partea lor de vină, nu înseamnă că totul este imaculat și că né implicăm într-atât de mult încât nu mai putem face față programului, nu înseamnă că suntem uniți, nu înseamnă că nu né atacăm reciproc. Nu știm să

né respectăm colegul care se dăruiește și încearcă să ofere elevilor săi proiecte cât mai diverse, care să deschidă noi oportunități de evoluție, nu înțelegem termenul “concuranță”, nu înțelegem că putem să concurăm *fair play* fără violență, fără vorbe urâte, că este loc pentru toți dacă vrem să facem treabă, nu înțelegem să punem deasupra unor interese meschine interesul copiilor, al școlii, al comunității locale unde né desfășurăm activitatea. Nu mai știm să né mândrim cu munca noastră, știm doar să fim invidioși și falși.

Nu sunt ipocrită, nu susțin ideea că dascălii trăiesc și se hrănesc cu aer, cu aspirații și cu rezultatele elevilor lor, însă putem să găsim încă resortul care să regăsească în noi dascălul adevărat, care știe să se mândrească cu elevii lui, cu școala lui, cu orașul lui, care știe să întindă mâna colegului său și să-l felicite sincer, onest, fără ură, dar cu dorința de a-l depăși data viitoare.

Trebuie să găsim echilibrul care să né ofere stabilitate și respect în societatea actuală, trebuie să né regăsim onoarea, mândria și dăruirea, trebuie să né transformăm asemeni lui Michelangelo în sculptorul, în artistul care să îndepărteze surplusul și să elibereze forma care né-a consacrat sau asemeni lui Socrate să né moșim pentru a naște din noi DASCĂLUL. Trebuie să né respectăm pe noi și între noi pentru a fi respectați de alții.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/dascalul>)

Satisfacție în muncă, motivație, răspuns la conflict. Cercetare privind resursele umane din învățământul preuniversitar

De **Maria-Magdalena Dorcioman**

În articol sunt prezentate rezultatele unei cercetări privind satisfacția în muncă, motivațiile dominante, stilul de răspuns în cazul conflictului, dar și modul în care cadrele didactice doresc să fie conduse și sunt conduse. Studiul este realizat într-un colegiu de prestigiu, cu performanțe educaționale. Cadrele didactice participante la investigație au fost alese în mod aleator.

Grupul inclus în studiu este format din 10 subiecți, cadre didactice titulare, calificate, încadrate la un colegiu centenar. Toți sunt absolvenți de studii superioare, doi sunt doctoranzi, unul în economie și altul în filologie. Domeniul de pregătire este diferit, astfel: istorie — 2 subiecți, lb română — 2 subiecți, limba franceză — 2 subiecți, economie — 1 subiect, filosofie —

1 subiect, informatică — 1 subiect, chimie — 1 subiect. Grupul este format din 5 persoane de gen feminin și 5 de gen masculin. Cel mai tânăr participant are 38 de ani iar cel mai vârstnic are 63 de ani. Membrii grupului se întâlnesc cel puțin săptămânal în cancelarie și, cu frecvență mai mică, la ședințele de catedră sau profesionale. Salarizarea lor este diferită în funcție de vechime, sporul pentru gradația de merit, dirigenție și gradele didactice. 50% au gradație de merit iar 75% au spor de dirigenție. Toți membrii grupului sunt căsătoriți și au persoane în întreținere.

Obiectivele cercetării au fost:

- Ierarhizarea surselor de satisfacție în muncă ale grupului supus cercetării respectiv: plată, promovare, supervizare, beneficii suplimentare, recompense condiționate, colegi de muncă, natura muncii, comunicare dar și în ce măsură contribuie fiecare la satisfacția totală în muncă.
- Identificarea factorului motivațional în muncă care se manifestă cu o intensitate mai mare la membrii grupului;
- Determinarea stilului de răspuns în cazul conflictului având în vedere gradele diferite de cooperare (adică efortul fiecăruia de a satisface interesele celuilalt) și de autoimpunere (efortul fiecăruia de a-și satisface propriile interese);
- Determinarea preferinței membrilor grupului referitoare la modul în care sunt conduși respectiv orientarea managerului spre un anumit mod de conducere a organizației.

Metodele și instrumentele utilizate:

- Chestionarul privind satisfacția în muncă a lui Spector
- Chestionar Dominante Motivaționale Ticu Constantin
- Testul Thomas-Kilmann de aflare a stilului de răspuns la conflict
- Chestionar Teoria Y/Teoria X (adaptare după McGregor).

Concluziile studiului

Având în vedere procentul destul de mare al persoanelor care doresc confruntarea (rechini) existente în grupul cercetat (30%), se impune un program de conștientizare a opțiunilor disponibile și de abordare constructivă a conflictelor, de dezvoltare a unor abilități acolo unde este nevoie. Este important să punem accentul pe faptul că avem abilitatea de a ne schimba stilul dominant. La polul opus se află broscuțele (persoanele evitante) care necesită un program de creștere a stimei de sine, de dezvoltare. Mai multe persoane înțelepte (bufnițe) ar fi de preferat în orice organizație.

Motivațiile dominante au scos în evidență faptul că expertiza și relaționarea ca nevoi se manifestă intens în rândul cadrelor didactice. Recomand desfășurarea de activități de petrecere a timpului liber, de recreere, de documentare, vizite, schimburi bilaterale.

Implicarea cadrelor didactice într-o măsură mai mare în activități extrașcolare este, de asemenea, recomandabilă. Programele și proiectele naționale și europene oferă oportunități în acest sens, dar ele nu sunt suficient de bine mediatizate și promovate. În fiecare unitate de învățământ, persoana care are aceste atribuții în fișa postului trebuie să fie mai responsabilă.

Cadrele didactice studiate în raport cu activitățile manageriale desfășurate sunt preocupate mai ales de latura umană. Acest aspect poate duce la o indulgență prost administrată în relația cu elevii. Se impune conștientizarea permanentă a importanței meseriei de dascăl ori de câte ori este posibil, în cadrul ședințelor de catedră, consiliilor profesionale etc.

Rezultatele studiului privind satisfacția în muncă a confirmat faptul că profesorul muncește din vocație și nu pentru recompense financiare. Acest aspect este problematic, deoarece a dus la o proastă salarizare a cadrelor didactice.

Bibliografie: Bădescu O. (2005) Să-nvățăm să iubim! Ghid de consiliere, București, Editura Economică. Bogathy, Z. (coord.) (2004). Manual de psihologia muncii și organizațională. Iași: Polirom. Chemers M. (1997). O teorie integratoare de conducere. Lawrence Erlbaum Associates, Publishers. Johns, G. (1998). Comportament organizațional. București: Editura Economică. Mora, C. (coord.) Leadership și dezvoltare organizațională. Cluj 2008 Neculau, A. (coord) (2000). Analiza și intervenția în grupuri și organizații. Iași: Polirom. S. Chirică, Psihologia Organizațională. Modul de diagnoză și intervenție, Casa de Editură și Consultanță. Studiul Organizării, Cluj-Napoca, 1996 Stoica-Constantin, A., Neculau, A. (coord.) (1998). Psihosociologia rezolvării conflictului. Iași: Trevisani, D. (2015), Semiotica pentru lideri. Simboluri, semnificații, Power & Comunicare. Medialab-cercetare Publishing. Vlăsceanu, M. (1993). Psihosociologia organizațiilor și conducerii. București: Paideia. Vlăsceanu, M. (2003). Organizații și comportament organizațional. Iași: Polirom. Zamfir C., (1980) Un sociolog despre muncă și satisfacție, București, Ed. Politică. <http://www.biblioteca-digitala.ase.ro/> <http://incont.stirileprotv.ro/idei-de-afaceri/analiza-swot> <http://www.studentcenter.ro/userfiles/file/Analiza%20SWOT.pdf> <http://www.agero-stuttgart.de/REVISTA-AGERO/COMENTARII/SWOT.pdf>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/satisfactie-in-munca-motivati-e-raspuns-la-conflict>)

Necesitatea cunoașterii psihopedagogice a copilului

De **Stela Medesan**

Pentru educarea elevilor și obținerea unor rezultate eficiente în procesul de învățământ trebuie, în primul rând, să-i cunoaștem. Identificarea particularităților și a progreselor înregistrate periodic reglează procesul de instrucție și educație și asigură aceleași șanse tuturor elevilor. Copilul trebuie să fie observat, astfel încât primele probleme dificile să nu fie neglijate, evitându-se repercusiunile asupra dezvoltării sale ulterioare. Soluții ideale nu există, dar unele sunt mai potrivite decât altele. Relația dintre elevii din ciclul primar și dascăli reprezintă un factor esențial în stimularea proceselor cognitive, deoarece ei au tendința de a împrumuta păreri și sisteme de valori. Metodele de predare și învățare sunt benefice asupra copiilor. Orice educator trebuie să renunțe la prejudecăți, să-și direcționeze activitățile bazându-se pe cunoașterea elevilor, să folosească mijloace eficiente de influență și formare. Potențialitățile fiecărui elev trebuie puse în valoare și educate, să le oferim tehnici de exteriorizare și mijloace de exprimare, să intervenim cu pondere diferită în roluri educaționale diferite.

Cunoașterea elevului are o deosebită importanță în procesul de învățământ. Problema nu este nouă, dar este întotdeauna actuală. Dascălii au datoria de a crea condițiile cele mai bune pentru a valorifica potențialul psihologic al fiecărui elev în parte. Ei trebuie să identifice particularitățile elevilor, să le cunoască progresele periodice, să regleze procesul instructiv-educativ pentru a le da șanse egale de dezvoltare tuturor elevilor. De aceea, cunoașterea psihologică a copilului este necesară și importantă. Ea vine în sprijinul dascălilor care trebuie să aplice tratarea diferențiată a copiilor, pentru a se obține cele mai bune rezultate în munca educativă. Este necesar să-i cunoaștem pe copii pentru a-i putea educa. Pentru a avea un proces educativ eficient trebuie să le descoperim punctele forte, temerile și fanteziile, să-i ajutăm să se exprime fără teama că vor fi greșit înțeleși. Școala oferă posibilitatea de a descoperi trăsăturile pozitive și de a le diminua pe cele negative.

Cea mai potrivită atitudine constă în observarea copilului. Cu cât mai repede se depistează expresia anumitor conflicte, cu atât problema poate să fie rezolvată mai repede prin consultarea unor specialiști, cei mai potriviți: cadre didactice, psihologi, doctori. Așadar, deși aceste simptome aparțin dezvoltării copilului, ele trebuie tratate cu seriozitate, căci pot persista influențând negativ comportamentul și dezvoltarea copilului. Primele manifestări ale unei probleme dificile nu trebuie neglijate, astfel încât să se ocolească în cea mai mare măsură posibilă repercusiunile asupra dezvoltării personalității sale de mai târziu. Nu există soluție ideală pentru ca un copil să se dezvolte, dar unele atitudini sunt mai potrivite decât altele. A fi iubitor, înțelegător și a avea bun-simț sunt caracteristici esențiale pentru a-l ajuta pe copil să depășească dificultățile. Unele momente din copilărie au o importanță deosebită pentru dezvoltarea armonioasă de mai târziu. Actul didactic trebuie să fie dirijat în funcție de cunoașterea psihologică a capacităților, intereselor, aptitudinilor elevilor, acțiunea educativă fiind în acest fel eficientă. Pentru atingerea obiectivelor acestui proces complex, copilul trebuie observat zilnic deoarece doar astfel îi

putem descoperi punctele forte, temerile și fanteziile, eliberându-l de teama de a nu greși sau de a fi greșit înțeles.

Pentru elevii din învățământul primar, relația educațională ce se stabilește prin atitudinea cadrelor didactice în clasă și înafara ei, reprezintă factorul esențial pentru stimularea proceselor cognitive. Elevii împrumută de obicei de la educatorii păreri și sisteme de valori. Activitățile extrașcolare le permit elevilor să iasă dintr-un sistem cunoscut și să-și descopere alte moduri de a se manifesta, de a se pune în valoare. De asemenea, metodele de predare și învățare pot avea un puternic impact pozitiv asupra personalității elevilor.

Școala, definită prin atribute ca accesibilitate, creativitate, flexibilitate și continuitate (V. Chiș, 2002, p. 36), reprezintă principalul factor care poate contribui prin aptitudinea cadrelor didactice la stimularea proceselor cognitive. Metodele de cunoaștere psihopedagogică îl ajută pe educator să surprindă structura de bază a însușirilor psihice ale școlarului, putând interveni cu succes pentru a corecta unele tulburări, acolo unde este nevoie.

Pentru a obține rezultatele cele mai bune, educatorii trebuie să renunțe la tipare standard și la prejudecăți, și să-și desfășoare activitățile bazându-se pe cunoașterea personalității elevilor, în fiecare etapă a dezvoltării lui, folosind cele mai potrivite mijloace pentru a-l influența și forma. Potențialitățile fiecărui copil trebuie să fie valorificate în cea mai mare măsură și educate prin formarea deprinderilor. Copilul are nevoie să-i oferim informații sau tehnici de exteriorizare care să-l ajute să găsească modalități de exprimare cu valoare individuală și socială. Actul pedagogic va da randament și va fi eficient doar dacă procesul de formare urmărește aptitudinile și caracteristicile generale de personalitate, asigurându-se astfel o unitate între caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formativ. Planificarea științifică a activităților instructiv – educative și cunoașterea cât mai aprofundată a individualității elevilor trebuie să fie într-o relație cât mai strânsă. Astfel, organizarea sistemului școlar permite găsirea unor modalități integrative accesibile pentru fiecare. Modul de formulare al obiectivelor, accesibilizarea și structurarea conținuturilor lecțiilor și al activităților propuse, folosirea celor mai eficiente metode, mijloace și strategii de evaluare, adecvate vârstei, vor fi întotdeauna o prioritate pentru un dascăl. *”O educație bine făcută poate întotdeauna să scoată dintr-un suflet, oricare ar fi el, partea folositoare pe care o conține.”* (V. Hugo)

Din perspectivă psihopedagogică, a cunoaște un copil presupune identificarea notelor dominante ale personalității sale, înțelegerea motivelor care îl determină să reacționeze într-un anumit mod la situațiile cu care se confruntă, prevederea atitudinilor ulterioare și, nu în ultimul rând, anticiparea modului în care se va manifesta și va valorifica influențele educației. Volumul și nivelul cunoștințelor transmise elevilor, numărul și dificultatea sarcinilor propuse pentru formarea deprinderilor, cantitatea și durata efortului în activitățile de instruire la lecții și înafara lor trebuie să fie adaptate posibilităților pe care le au atât la nivelul vârstei, cât și individual.

James R. Okey (1970) considera că fiecare profesor trebuie să-și pună câteva întrebări importante: a) Cum poate să dobândească cunoștințele despre capacitățile fiecărui elev ? b) Care sunt cunoștințele de acest fel de care are nevoie? c) Ce fel de decizii

cu privire la procesul instructiv poate lua dacă dispune de asemenea cunoștințe ?

În cunoașterea psihologică se pune problema semnificației cunoștințelor obținute, dacă acestea sunt sau nu relevante, pentru a permite depistarea caracteristicilor de bază și diferențierea lor. Putem cunoaște copiii atât în timpul activităților cotidiene, utilizându-se observații implicite și limbajul comun, cât mai ales folosind mijloace științifice, mult mai obiective (observație explicită, convorbirea, ancheta, chestionarul etc). Se urmărește evoluția lui în timp cât și nivelul de reprezentare al caracteristicilor sale la un moment dat. În primul caz, organizarea investigației se va realiza folosindu-se metoda longitudinală (investigația retrospectivă), în cel de-al doilea caz – metoda transversală (cunoașterea structurii psihologice), (Holban, I., 1978). Alternarea celor două forme de abordare în cunoaștere oferă educatorului modalități de intervenție eficientă și eliminarea multor greșeli posibile în verificarea și evaluarea elevilor, îi dă posibilitatea să întrevadă cum se va manifesta copilul mai târziu, să aibă unele păreri despre șansele de reușită ale acestuia.

Copilul nu este totuși un robot ce acționează doar atunci când este programat. El este o personalitate în devenire, un material maleabil sub influența factorilor de mediu și educaționali care, ca orice ființă umană, are nevoi și trebuințe și necesită ajutor pentru creștere și dezvoltare. Cu cât îl cunoaștem mai bine pe cel pe care îl educăm, cu atât rezultatele nu vor întârzia să apară, fiind, de cele mai multe ori, cele pe care ni le dorim.

Bibliografie: Tucicov-Bogdan, A. (1972). Psihologie generală și psihologie socială. EDP, București. Kulcsar, T. (1978). Factorii psihologici ai reușitei școlare. EDP, București. Claparede, E. (1975). Psihologia copilului și pedagogia experimentală. Editura Didactică și Pedagogică, București. Bonchiș, E. (2004). Psihologia copilului. Editura Universității din Oradea, Oradea. Sas, C. (2010). Cunoașterea și dezvoltarea competenței emoționale. Editura Universității din Oradea.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/necesitatea-cunoasterii-psiho-pedagogice-a-copilului>)

Școală românească tradițională pregătită să lucreze cu un copil cu TSA sau ADHD?

De **Camelia Timofte**

Școala tradițională nu este pregătită pentru generația contemporană de elevi. Cadrul didactic se confruntă cu mai multe obstacole pe care nu le anticipa cu 20 de ani în urmă. Observăm cu toții, de la an la an, cum capacitatea de concentrare a elevilor noștri este afectată de date genetice, de lipsa abilităților reale de parenting sau alte motive obiective sau subiective, independente sau nu de capacitățile copilului de a rămâne concentrat pe o perioadă optimă pentru învățare. Instabilitatea multora dintre copiii generației actuale este cauzată de probleme medicale, ce se circumscriu tulburărilor de spectru autist sau ADHD.

Ceea ce este surprinzător este ca forurile superioare neglijează cu obstință semnalele de alarmă atât ale cadrelor, care, oricât de bine pregătite sau empatică cu situația familiilor, nu pot răspunde eficient provocărilor de la clasă, dar și situațiilor, uneori disperate ale părinților, care se văd refuzați în a-și școlariza copiii în școlile de masă. Vorbim aici cu predilecție despre elevii cu cerințe educative speciale.

Observăm cu toții, de la an la an, cum capacitatea de concentrare a elevilor noștri este afectată de date genetice, de lipsa abilităților reale de parenting sau alte motive obiective sau subiective, independente sau nu de capacitățile copilului de a rămâne concentrat pe o perioadă optimă pentru învățare. Instabilitatea multora dintre copiii generației actuale este cauzată de probleme medicale, ce se circumscriu tulburărilor de spectru autist sau ADHD.

Din păcate, societatea noastră nu dă atenție unei situații alarmante la nivel mondial. Unii specialiști o numesc deja pandemie, rata apariției acestor tulburări coborând sub un caz dintr-o sută. În România nu se face încă un screening corect al copiilor de 18 luni, atunci când unele semne ale bolii sunt evidente pentru specialiști. Situația este alarmantă, pentru că situația reală nu este cunoscută, părinții alegând să fie pe cont propriu și să nu declare situația reală, fie din cauza prejudecăților sau neglijenței, fie din cauza amatorismului în tratarea acestor probleme, care devine generalizat în acest domeniu. Mă refer aici la terapeuți pregătiți peste noapte sau chiar O.N.G. dornice de a mai încasa un onorariu.

Cu terapie recuperatorie, sau fără, după cum poate familia să se lupte cu un dușman atât de perfid, copiii cu TSA sau ADHD ajung la vârsta școlarității. Recuperarea lor are șanse mai mari, dacă sunt integrați în școala de masă, și nu înscriși în școlile speciale, unde se pierd incurabil.

Odată ajunși aici, calvarul se împarte între familie, care trebuie să plătească terapeutul susținător, așa numitul shadow, dar și să determine cadrul didactic și colectivul de colegi și părinții acestora să le accepte copilul cu dificultățile sale.

În cel mai bun caz, copilul este tolerat în clasă. Acest lucru pentru că învățătorul este nevoit să lucreze 1 la 30, iar cunoștințele sale despre cum trebuie să lucrezi cu un astfel de copil sunt vagi. Puține cazuri în care învățătorii s-au dedicat empatic cauzei copilului și nu a renunțat tentației de a-l debarca din colectiv, pe considerentul că nu se încadrează acestuia.

Ce poate să facă un cadru didactic care are într-un colectiv 5-6 elevi cu note autiste sau cu elemente de ADHD? Unora trebuie să le acorzi atenție sporită prin implicarea continuă în activități care să-i valorifice pentru a contracara surplusul de energie și dorința continuă de a acapara discuția, de a se focaliza atenția pe problemele proprii. Altuia trebuie să îi construiești o breșă prin care să îl forțezi să socializeze și să comunice. Cum poți fi eficient când ai din ce în ce mai multe astfel de cazuri în aceeași clasă? Profesorul itinerant poate alocă cel mult 2 ore pe săptămâna cazurilor clasificate a fi grave. Psihologul școlii îl poate consilia cel mult o ședință pe săptămână. Ce facem cu restul timpului? Cum poate o persoană să fie atât de abilă ca să poată răspunde prompt și eficient, în același timp, la 25 de solicitări ale copiilor tipici și altor 5 cerințe de finețe, cu tehnici adecvate și asumate, în cadrul aceleași ore? Cum îți poți construi demersul didactic, dacă trebuie să și predai o noțiune nouă, să o transpui de maniera în care să o faci accesibilă diferitelor tipuri de învățare, să tratezi elevii diferențiat, după ritmul propriu de dezvoltare și să identifice instantaneu ce procedeu să adopti să nu generezi vreo stare conflictuală copiilor cu cerințe speciale.

Oare de ce negăm de atât timp necesitatea diminuării colectivelor de elevi? De ce statul nu considera o prioritate necesitatea schimbării legislației privind terapeutul de sprijin în școală. De ce nu includem pentru cazurile dificile terapeuti care să preia din sarcinile educatorului problemele de susținere a copiilor cu nevoi speciale.

Programul implementat ar da șansa acestor copii să recupereze decalajul cognitiv și social generat de această boală a secolului modern. Terapia ABA cea care se spune că ar fi cea mai eficientă, nu poate acoperi aspecte precum abilități sociale și de comunicare în colectiv. De altfel, o abordare holistică, cu elemente din PECS sau, pur și simplu, de psihologia copilului mic, poate fi cheia. Ori un cadru didactic obișnuit nu are astfel de cunoștințe. Un specialist recunoscut și angajat de sistem, care să însoțească copilul pas cu pas, poate fi mediatorul dintre cadru didactic, clasa de elevi, copilul cu TSA sau ADHD și familia acestuia.

Trebuie să vorbim și de lipsa de deschidere a sistemului. Nu multe cadre accepta ideea de a se expune unei prezențe continue în sala de clasă. Ca să nu spunem că sunt educatori care nu privesc acești copii cu aceeași măsură ca pe ceilalți. Sunt plini de prejudecăți ca orice individ care nu este prin definiție un educator. E o atitudine de complezență, care ar trebui schimbată într-un fel sau altul, adaptată noului tip de educabil. Oricât am nega această realitate, ea ne surprinde în fiecare zi, și să nu ne gândim că este așa de departe de noi că nu ne-ar putea întâlni într-o zi.

Pentru cei interesați mai mult de acest subiect, le indic un site de profil cu informații cât mai recente:
<https://www.autismspeaks.org/>

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați

<http://iteach.ro/experiencedidactice/scoala-romaneasca-pregatita-un-copil-cu-tsa-sau-adhd>)

Spontaneitatea în predarea limbii engleze

De **Alina-Arsaluis Cretu**

Ideile simple sunt câteodată cele mai bune. Ne aflăm uneori în situația de a ține locul unui coleg și de a preda astfel fără a ne pregăti în prealabil. Ce putem face în acest caz astfel încât elevii să fie interesați, fără alte resurse decât o minte scilpitoare și câteva foi? Activitățile ce urmează sunt destinate lucrului pe grupe cu un număr ideal de 12 elevi în grupă.

1. Cercul povestirilor

Aceasta este activitatea mea preferată în această situație și are ca obiectiv exersarea abilităților de exprimare liberă, redactarea de texte, înțelegerea unui mesaj scris dar și exersarea unor noțiuni de gramatică. Elevii lucrează în grupe de trei sau patru, fiecare grup primește o foaie albă iar profesorul dictează fiecărui grup prima propoziție dintr-o poveste. Grupul trebuie să continue povestea timp de cinci minute. Profesorul spune "Stop!" iar fiecare grup în sensul acelor de ceasornic dă povestirea unui alt grup. Grupul următor citește ce a primit, corectează eventualele greșeli și continuă povestirea. Se continuă în acest fel elevii având mai mult timp la dispoziție pe măsură ce povestirea se lungește. Când povestirea ajunge la grupul care a început-o acesta va scrie finalul. Cu clase mai mari de 12 elevi, consider că e necesar fie grupe mai mari, fie două povestiri care să circule. La final povestirile sunt citite cu glas tare întregii clase. Iată câteva din frazele de început care au stârnit de fiecare dată interesul elevilor: *"Jane seemed like an ordinary teacher but she had a terrible secret."* *"Tim woke up to see green and red flashing lights outside his bedroom window."* *"Once upon a time there was a beautiful princess."*

2. Dictare elaborată

Aceasta este o altă modalitate simplă dar mai structurată de a exersa redactarea unui text narativ. Tot ce trebuie să faci e să alcătuiști o poveste simplă și apoi să o dictezi elevilor. Ei o scriu lăsând spații mari între propoziții. Apoi în grupuri de câte trei sau patru elevii rescriu povestirea folosind un vocabular mai complex și timpuri verbale variate. Profesorul trebuie totuși să sugereze folosirea adjectivelor, adverbilor și a cuvintelor de legătură. Trebuie precizat că această activitate nu este doar pentru a exersa redactarea unui text narativ dar și pentru a exersa comunicarea orală având în vedere că ei trebuie să negocieze în cadrul grupului modul de îmbunătățire al povestirii. Rolul profesorului este de a monitoriza activitatea asigurându-se că toți elevii sunt implicați. Iată un exemplu de astfel de dictare: *(Dictare) It was a cold night. Elevii scriu: It was a cold, dark*

night and the wind was howling in the trees. (Dictare) Julia drove her car. Elevii scriu: Julia was driving her car along a narrow, winding country road. (Dictare) She saw a dog. Elevii continuă: Suddenly a small, shaggy, white dog rushed out in front of her.

3. Dictare pe baza imaginilor

Faceti un desen pe o foaie de hârtie astfel încât elevii să nu vadă desenul. În timp ce desenați, dictați ceea ce faceți elevilor care la rândul lor trebuie să deseneze ceea ce descrieți. Încercați să exersați vocabularul predat recent și deasemenea să introduceți prepozițiile de loc. De exemplu: „In the bottom left hand corner I am drawing a beautiful young girl sitting in a deck chair. Next to her, underneath an umbrella...” Acest tip de exercițiu este potrivit ca pregătire pentru examenele orale unde elevii trebuie să descrie imagini. După aceea, elevii repetă dictarea în perechi folosind propriile lor desene, comparând apoi rezultatele finale pentru a vedea dacă au dat/înțeles în mod corect indicațiile. Unul dintre cele mai reușite exerciții de acest fel pentru mine a fost să dictez o scenă reprezentând o zi din activitatea unui polițist ca exercițiu introductiv pentru cântecul „If I were a boy” by Beyonce.

Bibliografie și resurse suplimentare: 1. Hadfield, J. Hadfield, C. Simple Speaking Activities, Oxford: Oxford University Press. 2002 2. Harmer, J. The Practice of English Language Teaching. London: Longman. 2004. 3. Larsen-Freeman, D.. Techniques and Principles in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press. 1986 4. Lee, W. R, (1979), Language teaching games and contests, Oxford: Oxford University Press. 5. McDowell, J. and Hart, Ch. Listening plus: authentic recordings with tasks to develop listening skills and teacher training. Edward Arnold (Publishers), 1987 6. Murphey, T. Music & Songs. Oxford University Press, 1992

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/spontaneitatea-in-predarea-limbii-engleze>)

Importanța obținerii diplomei DELF

De **Ruxandra Brebeanu**

În societatea în care trăim este necesar ca elevii să cunoască cât mai multe limbi străine. Printre acestea, un loc extrem de important îl ocupă și limba franceză, care în prezent este mai puțin agreată de generația tânără. În acest context, în anul 2010 a fost emis un ordin de ministru (5219+2010) conform căruia sunt recunoscute și echivalate rezultatele obținute la examenele internaționale. În cazul limbii franceze, este vorba despre DELF, un examen internațional care certifică patru competențe în limba franceză. În urma examinării, se obține o diplomă de studii care apreciază nivelul acesteia. Obținerea acestor nivele îi scutește pe elevii de la gimnaziu și de la liceu de probele specifice acestei limbi, oferindu-le diverse oportunități în ceea ce privește viitoarea viață de student și viitoarea carieră.

În România, studierea limbii franceze încă ocupă un loc important în sistemul de învățământ, mai ales că aceasta este una dintre limbile de circulație internațională, vorbită atât în Europa cât și în întreaga lume. De asemenea, este a doua limbă oficială în care se comunică în cele mai importante organizații de pe continentul nostru (ex: Crucea Roșie, Uniunea Europeană, toate agențiile Națiunilor Unite (UNESCO, UNICEF, OMS etc.).

Ca membru al Asociației Române a Profesorilor de limbă Franceză și membru al Alianței Franceze, consider că aceasta este utilă și necesară în contextul creșterii numărului de licee cu program bilingv din România, al studiului în universitățile de top din Franța, al menținerii tradiției francofone, al deschiderii orizontului cultural, dar și al obținerii unei cariere strălucite în ceea ce privește viața profesională.

După cum se știe, este important ca elevii să cunoască mai multe limbi străine. De aceea, în cadrul catedrei de limbă franceză și în colaborare cu Alianța Franceză, am căutat modalități diferite prin care aceștia să învețe cu plăcere de la vârste mici această limbă. Consider că pentru a-și pune în valoare cunoștințele de limbă franceză învățate, și în același timp pentru a i se recunoaște competențele pe nivele, este necesar ca utilizatorul să susțină examenul DELF (oral, scris), tocmai pentru a stăpâni și mai bine vocabularul, gramatica, elementele de cultură franceză și în special comunicarea, în felul acesta devenind mai încrezător în propriile forțe.

În anul 2010 a fost emis un ordin de ministru (OM 5219/2010) conform căruia sunt recunoscute și echivalate rezultatele obținute la examenele internaționale. Prin urmare, DELF este un examen internațional recunoscut în foarte multe țări (146). Acest examen certifică patru competențe în limba franceză (înțelegere orală și scrisă, exprimare orală și scrisă). Nu este obligatoriu ca utilizatorul să fie examinat la toate nivelele, pentru că acestea nu sunt dependente unele de celelalte. Dacă este pregătit, candidatul poate da examen direct pentru nivelul B2.

Iată cum se prezintă scara nivelelor din Cadrul European Comun de Referință pentru limbi și ce indică fiecare: A1 — Nivelul Introductiv A2 — Nivelul Intermediar B1 — Nivelul de bază B2 — Nivelul Avansat sau Independent C1 — Nivelul Autonom C2 — Nivelul Stăpânire

Detaliem nivelele A1 și A2, B1 și B2, nivele care se pot obține la gimnaziu și la liceu: **DEL F A1** — Nivelul Introdactiv — reprezintă nivelul primelor cunoștințe învățate. În această etapă elevul poate vorbi despre persoana sa și despre lucruri din mediul apropiat lui. **DEL F A2** — Nivelul Intermediar — atestă faptul că utilizatorul poate schimba informații prioritare (personale, muncă, cumpărături, familiale) într-un mod direct și poate să scrie o scrisoare personală, simplă. **DEL F B1** — Nivelul de bază — né demonstrează că utilizatorul poate să susțină un discurs simplu și coerent în domenii de interes și subiecte obișnuite, astfel că acesta poate explica o idee, poate povesti o experiență, poate descrie un țel, etc. **DEL F B2** — Nivelul Avansat sau Independent — confirmă momentul când utilizatorul poate înțelege o discuție tehnică din specialitatea sa, comunică cu ușurință într-un dialog și poate emite păreri personale, argumentate pro sau contra.

De altfel, obținerea nivelului de limbă A2 poate ajuta elevul să intre la secția bilingvă a oricărui liceu, fără ca acesta să mai susțină examenul la limba franceză, nivelele de limbă B1 și B2 ajută la echivalarea competențelor lingvistice de la bacalaureat, iar nivelul B2 îi scutește pe absolvenții secțiilor bilingve de proba specifică acestei limbi. De asemenea diploma obținută la acest nivel (B2) permite elevilor să studieze la facultăți din Franța fără să mai susțină testul de limbă și să se angajeze pe piața muncii.

În prezent există din ce în ce mai puțini români care vorbesc franceza, iar nivelul de cunoaștere a acestei limbi străine a scăzut considerabil în ceea ce-i privește pe elevi. Aceștia consideră că este suficient să cunoască doar limba engleză, franceza devenind în prezent mai puțin agreată de generația tânără. Este important să promovăm limba franceză din ce în ce mai mult și să-i informăm atât pe părinți cât și pe elevi că mediul de afaceri din România are nevoie de angajați francofoni. În contextual actual, trebuie să abordăm acest subiect cât mai des și să încercăm să schimbăm mentalitatea părinților și implicit a elevilor în ceea ce privește această limbă de suflet, atât de muzicală și atât de plăcută, care trebuie să ocupe din nou locul ce i se cuvine de drept.

Așadar, obținerea diplomelor DEL F de către elevii români ar putea semnifica o mai mare motivație în învățarea acestei limbi internaționale, o dorință a creșterii calității nivelului de limbă, dar și promisiunea că oricine posedă acest atu, al cunoașterii limbii franceze, va fi recompensat pe măsură, atât material cât și spiritual, în viitoarea carieră.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/importanta-obtinerii-diplomei-delf>)

Rolul opționalului în formarea unor spirite iubitoare de cultură și specific național

De **Mariana Alina Safta**

Într-o societate în care accentul este pus pe cunoaștere și evoluția tehnicii, tânărul trebuie să fie pregătit pentru o bună integrare. Orice individ adoră să călătorească, dar fără să știe lucruri interesante despre țara, locul unde se duce, nu se poate să se descurce sau să aprecieze ceea ce este cu adevărat important. De aceea, o călătorie virtuală prin cultură, civilizație, tradiții, obiceiuri este important să se inițieze din școală.

Este important să știi de la o vârstă fragedă lucruri importante despre cultura altor popoare, despre tradițiile și obiceiurile lor pentru a te integra în societatea cunoașterii dincolo de un spațiu limitat. Am propus spre desfășurare un opțional intitulat Interculturalitate și spiritualitate românească, pe doi ani școlari. Văzând cerințele de la evaluările naționale și nevoia tânărului, și mai târziu a oricărui adult de a cunoaște mai multe lucruri despre cultura altor popoare, dar și nevoia de a se valorifica specificul național, am încercat să îmbin toate acestea într-un opțional atractiv, util și care să dezvolte reale competențe.

Mai mult decât orice, elevii sunt pasionați de cunoaștere și trebuie să li se ofere șansa de a călători prin culturile universale, îmbogățindu-și cunoștințele și dezvoltându-le imaginația. Interculturalitate și spiritualitate, este un opțional care vine în sprijinul elevilor și acesta va fi baza pe care se vor așeza viitoarele informații. Astfel, elevii pot călători în locuri și timpuri diferite prin intermediul internetului, muzeelor virtuale, sculpturilor celebre, operelor care și-au pus amprenta asupra unor locuri. Tradițiile și obiceiurile fiecărei țări au rolul de a né forma și de a valorifica mai mult specificul național.

Opționalul își propune să îi învețe pe elevi să comunice, să selecteze informații, să prețuiască frumosul, să-și exprime propriile puncte de vedere, să se descopere pe ei înșiși, să descopere și să prețuiască frumosul, să-și construiască și să-și exprime propriile puncte de vedere, să se descopere pe ei înșiși, să descopere și să prețuiască spațiul cultural căruia îi aparțin. Gândirea critică, considerată un factor-cheie în orice învățare eficientă, va fi permanent antrenată, având ca punct de plecare strategii bazate pe lectura activă, formulare de întrebări, elaborare de texte diverse (fișe de lectură, referate, eseuri, recenzii, comentarii etc.), folosirea de metode grafice.

Tratarea teoretică a conținuturilor vizate prin programă va fi realizată doar în măsura în care elevii manifestă interes explicit pentru unele aspecte.

Textele suport propuse pentru studiu vor fi alese în funcție de următoarele criterii: valoare, atractivitate, creativitate. Sursele folosite vor fi diverse: texte literare reprezentative, texte multimodale, CD/DVD, piese muzicale, filme, reviste, dicționare, enciclopedii, site-uri culturale, literare, emisiuni TV, reprezentări artistice din alte arte, volume, albume de artă, pictură, sculptură, muzică, opere semnificative din literatura universală...

Evaluarea performanțelor elevilor se va realiza și prin metode complementare care presupun dezvoltarea abilităților de a lucra în echipă (investigație, proiect) sau a reflecției asupra propriului progres.

Orice opțional trebuie să îl ajute pe elev să își însușească noțiuni utile în viață. Această călătorie prin cultură și spiritualitate românească are rolul de a-l forma pe tânăr și de a-l ajuta să înțeleagă ceea ce este valoros și specific fiecărui popor. Deci rolul opționalului este acela de a forma spirite iubitoare de cultură și specific național.

Sugestie bibliografică: Rita Cîntiuc, Eleonora Bulboacă (2009). *Limba și literatura română*, Editura Nomina.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/rolul-opționalului-in-cultura-si-specific-national>)

Beneficii ale desfășurării activităților de tip outdoor în grădinițe. Exemple de bună practică

De **Alina Oana Cornescu**

O modalitate de implicare a părinților în activitățile grădiniței, ușor de realizat, o reprezintă activitățile outdoor, văzute ca o "combinație de activități în aer liber, de educație de mediu și de dezvoltare socială și personal", activități la care se dorește și participarea părinților. Unii părinți au mai mult timp să se implice, alții mai puțin. Este ideal un mediu școlar care să întâmpine deschis părinții și să le dea informațiile necesare. Toți părinții au nevoie de sfaturi și de sprijin.

"Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte - VIAȚA."
(C. MIHĂESCU)

Activitățile outdoor "vizează explorarea posibilităților de utilizare a aerului liber și a cadrului natural ca spațiu de învățare și formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spațiu într-un mod interdisciplinar". Activitățile outdoor care se desfășoară cu preșcolarii pot fi organizate sub formă de: ateliere de creație, activități sportive, excursii, jocuri diverse, acțiuni practic-gospodărești etc.

Mișcarea fizică ajută la dezvoltarea psihică a copilului, previne labilitatea emoțională, modelează temperamentul și

atitudinile. Unii specialiști ai domeniului apreciază că: *"educația fizică este fiziologică prin natura exercițiilor sale, pedagogică prin metodă, biologică prin efectele sale și socială prin organizare și activitate, în centrul căreia stă omul"*.

Pe toți, sportul, mișcarea, ne fac să ne recâștigăm demnitatea, tonusul, să ne integrăm mai bine în societate. Pe lângă beneficiile asupra sănătății, sportul va îmbunătăți și comportamentul, învățându-l pe copil ce înseamnă competiția și spiritul de echipă, îl va face ambițios și mai disciplinat. În plus, acesta va câștiga încredere în forțele proprii, se va orienta mai ușor în spațiu și va învăța să se descurce singur.

Voi exemplifica doar câteva astfel de acțiuni, desfășurate în unitatea noastră:

Excursii și drumeții organizate în toate anotimpurile, prilej minunat de a admira natura în ipostaze diferite, de a cunoaște transformările suferite, impactul omului asupra sa, dar și ocazie de a participa la acțiuni de ecologizare. De fiecare dată, aceste activități au fost minuțios pregătite, copiii întorcându-se mai bogați sufletește. Și aici au fost alături de noi familiile, societățile comerciale cu care avem parteneriate și care au sponsorizat o parte a costurilor.

Excursia tematică "La Ocne", la Salinele de la Ocnele Mari. Excursia a fost doar pretextul pentru desfășurarea unor activități outdoor, precum: vizitarea Mănăstirii Hurez, cunoașterea locului de unde s-a extras sarea și a modalităților de extracție mai vechi și mai noi; cunoașterea unor terapii naturiste practicate în salină; jocuri de echipă de perspicacitate pentru copii și părinți.

Vizită activă "La Muzeu", desfășurată în spațiul de expunere a Muzeului Județean "Alexandru Ștefulescu" Tg-Jiu, permițând contactul direct al preșcolarilor cu operele de artă, printr-o abordare interdisciplinară și interactivă a temei alese. Pornind de la universal conturat prin propriile lor cunoștințe, copiii de vârstă preșcolară pot descoperi prin intermediul exponatelor ce înseamnă frumosul în artă, un mod aparte de redare a realității înconjurătoare, care este propriu artistului, află informații despre civilizații apuse, exersează modalități de comunicare cu ceilalți.

Atelierul de creație "Fantezie și culoare", care a permis tuturor participanților să se exprime prin experimentarea unor tehnici diverse, cum ar fi desenul, picture, modelajul sau colajul, dar mai ales, să-și dezvolte imaginația prin tratarea creativă a tematicii. Discuția ulterioară, pe marginea lucrărilor realizate de copii, constituie un element esențial al atelierului, deoarece sunt învățați să-și depășească concentrarea, atenția li interesul strict pentru propria creație și sunt îndemnați să analizeze și să aprecieze și celelalte realizări, ale colegilor. Sunt susținuți să-și explice opțiunile personale în privința "evaluării artistice" a celorlalte lucrări și să caute argument prin care să-și susțină sau să-și justifice opinia.

Concurs de întreceri sportive "Sportivii în acțiune", acțiune de tradiție a grădiniței noastre, care are drept obiectiv stimularea interesului pentru educație fizică și sport, dezvoltarea armonioasă a organismului și menținerea stării de sănătate. Folosind o varietate de modalități de colaborare care presupun o implicare activă a părinților alături de copii și educatoare, considerăm că au de câștigat atât copiii cât și părinții, colectivul grădiniței dar și comunitatea locală.

"Parcul nostru ca o floare!" - activitate de igienizare a parcului

din apropierea grădiniței. Preșcolarii, înarmați cu saci menajeri, mănuși de unică folosință, după o discuție prealabilă, au înțeles necesitatea menținerii curățeniei în parcul în care ei se joacă zilnic, și astfel au participat la igienizarea acestuia, iar la sfârșit, au simțit o mare bucurie văzând rezultatele muncii lor. Acțiunea a continuat prin organizarea în parcul curat a unor jocuri distractive și sportive de echipă.

“Alaiul sărbătorilor de iarnă” – activitate derulată în pragul sărbătorilor de iarnă. Au fost implicate Prefectura Județului Gorj, Primăria Municipiului Tg-Jiu, Fundația pentru Tineret Gorj, “Aprilia” SA. Nicio altă activitate desfășurată în grădiniță pe tema sărbătorilor de iarnă nu ar fi trezit atâtea sentimente și trăiri ca atunci când au trăit pe viu, în momentele în care au colindat și au primit dulciurile sau fructele pentru urările adresate de ei.

“Grădinița cu flori și copii” — acțiune de înfrumusețare a spațiului exterior al Grădiniței, unde a fost implicată Agenția pentru Protecția Mediului Gorj. Preșcolarii au plantat flori și puieți ornamentali în grădina grădiniței și în jardiniere. Zi de zi, copiii urmăresc evoluția florilor plantate de ei, le îngrijesc și le protejează, valoarea educativă a acțiunii fiind foarte mare.

Prin toate activitățile desfășurate, s-au constatat următoarele beneficii directe:

- acest tip de educație o completează pe cea formal;
- socializare;
- educare pentru o viață sănătoasă;
- participanții sunt puși în situația de a-și cunoaște și chiar de a-și depăși propriile limite;
- trăirea de experiențe inedite în mijlocul naturii;
- creșterea stimei de sine;
- creșterea disponibilității spre comunicarea cu părinții;
- dezvoltarea personală și la creșterea șanselor de integrare socială a acestora
- gestionarea fricii de vorbit și acționat în public;
- înțelegerea, acceptarea și respectarea regulilor prezente în familie și societate, îmbunătățirea performanțelor școlare, descoperirea aptitudinilor și talentelor;
- creșterea încrederii în sine, capacitatea de a se integra rapid într-un grup de copii cu aceeași vârstă, dezvoltarea aptitudinilor de leader;
- trezesc interesul de a participa la sarcini noi și complexe;
- îi încurajează să nu se sperie de situații imprevizibile și să găsească cea mai bună soluție;
- dezvoltă abilitățile de comunicare fiind orientați către cooperare și colaborare, fără de care nu poate fi atins obiectivul comun al echipei;
- copiii învață să recunoască meritele celorlalți, să le respecte ideile, sentimentele și nevoile, îi ajută să învețe din greșeli; nu exista eșec ci doar feed-back la sfârșitul unei activități outdoor.

Concluzionând: “Cât mai mult timp în natură!”

Bibliografie: Revista Învățământului Preșcolar nr.2/ 2007.
Manualul de educație outdoor, 2013, Comenius Regio

Partnership Eco- Edu Beyond Rhetoric Project, traducere.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/activitati-outdoor-in-gradinite-exemple>)

Proiect eTwinning: Spreading the Joy of Christmas

De **Adriana Fericean**

În acest articol, doresc să împărtășesc experiența mea în cadrul proiectului eTwinning „*Spreading the joy of Christmas*”, proiect derulat în acest an școlar. A fost primul proiect inițiat de mine pe această platformă în calitate de fondator și a fost o experiență deosebit de plăcută pentru toți participanții.

Sunt sigură că mulți dintre voi ați auzit sau poate chiar ați participat deja la un proiect eTwinning. Pentru cei care nu știu însă despre ce este vorba, sunt necesare câteva lămuriri. ETwinning este o platformă on-line axată pe colaborarea dintre cadrele didactice și elevi, din peste 33 de țări, motivați de un singur scop: acela de a învăța împreună în cea mai mare rețea socială a cadrelor didactice din Europa. Pentru a pătrunde în acest univers nu trebuie decât să vă înscrieți pe portalul www.etwinning.net, unde veți găsi cadre didactice cu care puteți stabili legături și împărtăși idei.

Eu am făcut acest pas în urmă cu câțiva ani, aflând despre acest portal de la una dintre fostele mele colegi de liceu. Am participat cu mult entuziasm la câteva proiecte, împreună cu copiii din generațiile trecute, iar în acest an școlar am mai făcut un pas înainte, inițiind proiectul „*Spreading the Joy of Christmas*”, împreună cu colega mea din Grecia, Zoe Arzoumanidou.

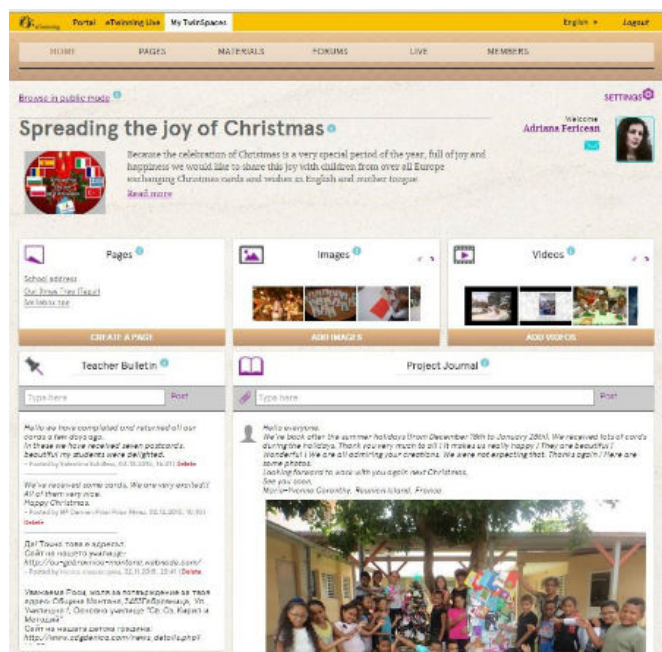
Ideea de a desfășura un astfel de proiect mi-a încolțit în minte cu câteva săptămâni înainte de perioada sărbătorilor de iarnă, gândindu-mă că această perioadă a anului este una plină de bucurie, bucurie pe care îmi doream, împreună cu elevii mei din clasa I B, să o răspândim în toată lumea cu ajutorul unor felicitări confecționate de noi la orele de arte vizuale și abilități practice.

În jurul acestei idei am reușit să ne adunăm împreună 21 de colegi din 8 țări: România, Grecia, Polonia, Turcia, Bulgaria, Italia, Spania, Franța și Insulele Réunion (care aparțin tot Franței), astfel încât putem spune că urările noastre de Crăciun și bucuria acestei sărbători magice au făcut înconjurul globului pământesc.

Scopul proiectului a fost în primul rând acela de a colabora cu copii din cât mai multe țări, făcând schimb de felicitări, urările

fiind scrie atât în limba engleză cât și în limba maternă. Cu acest prilej, copiii implicați în proiect au aflat lucruri noi și interesante despre obiceiurile legate de această mare sărbătoare a creștinătății, obiceiuri diferite sau asemănătoare cu cele existente la noi, au putut vedea până unde au călătorit mesaje noastre dar și de unde au primit mesaje, localizând țările partenere pe hartă.

[caption id="attachment_4763" align="alignnone" width="450" caption="Pagina proiectului"]

[/caption]

Pentru a păstra legătura cu toți membri implicați în derularea acestei activități, am folosit atât platforma eTwinning, unde, pe pagina proiectului (twinspace.etwinning.net/13430/home), am avut posibilitatea de a ține un jurnal de proiect, de a trimite mesaje, de a încărca fotografii și videoclipuri, dar și alte instrumente de colaborare, ca de exemplu Padlet, o aplicație foarte utilă în momentul în care a trebuit să facem schimb de adrese. Aplicația funcționează ca un panou online pe care fiecare participant la proiect a putut să posteze un sticker pe care să-și noteze numele și adresa.

După ce am aflat adresele școlilor participante, nu né-a rămas decât să confecționăm felicitările, să le punem în plicuri, să le expediem și... să așteptăm.

Cred că vă puteți imagina entuziasmul micilor mei școlari când îi anunșau că au mai primit un plic, emoția cu care așteptau să le spun de unde a venit și cât erau de nerăbdători să le deschidem, să le admirăm, să le citim, să încercăm să spunem și noi „Crăciun fericit!” în diverse limbi. Am organizat o expoziție, am localizat țările partenere pe glob și le-am colorat steagurile iar mai apoi, folosind Quiver App, o aplicație care le-a plăcut foarte mult copiilor, am reușit să arborăm fiecare steag într-o realitate virtuală. Această activitate am împărtășit-o cu prietenii noștri realizând un Smilebox pe care l-am postat pe pagina proiectului.

Bucuria tuturor participanților la proiect a fost imensă, am primit feedback pozitiv de la toți cei implicați, dar cu siguranță cei mai fericiți au fost copiii. Am primit numeroase mesaje de la profesorii cu care am colaborat, mesaje prin care și-au exprimat mulțumirea de a fi făcut parte dintr-un proiect care i-a ajutat pe copii să își lărgescă orizontul, să se gândească și să le pese de copii care locuiesc în afara țării lor și a zonei lor de confort, să construiască amintiri speciale, să colaboreze și să împărtășească idei.

Lao Zi spunea că „O călătorie de o mie de leghe începe cu un pas”. Vă invit să faceți acest pas și să descoperiți universul eTwinning pentru a le oferi copiilor noștri noi oportunități de a învăța folosind instrumente de lucru moderne și atractive, pentru a găsi cadre didactice care vă așteaptă să le cunoașteți, să le descoperiți opiniile în legătură cu actul didactic și să faceți schimb de idei. Succes!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/proiect-etwinning-spreading-the-joy-of-christmas>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice